

РЕШЕНИЕ

№ 20890

гр. София, 17.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 23.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Мария Николова, като разгледа дело номер **3754** по описа за **2025** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. С Решение № 857/06.03.2025г., постановено по НАХД № 949/2025г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, е изменено Наказателно постановление /НП/ № 9060/17.12.2024г., издадено от началника на Отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“, с което на Е. Д. Р. на основание чл.177, ал.3, т.1, предл.3-то от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ вр. чл.139, ал.1, т.2, предл.3-то ЗДвП вр. чл.7, ал.1, т.5, б.“в“ от Наредба № 11/03.07.2001г. за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1500 лева, като наложената глоба е намалена от 1500 лева на 500 лева. Решението е обжалвано от наказаното лице като с доводи за допуснати съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на материалния закон и необоснованост се моли за отмяната му и за отмяната на НП. Неправилно съдът стигнал до извод, че НП следва да се измени, а не се отмени изцяло, тъй като в хода на административнонаказателното производство били допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в непълнота на фактическото обвинение. Липсвало освен това единство между фактическата обстановка, описана в АУАН и тази, описана в НП. От събраните по делото доказателства не се доказало по несъмнен начин мястото на извършване на нарушението като посочените място и час не кореспондирали с приложената експедиционна бележка. АУАН и НП били издадени от материално некомпетентни лица.

Неправилно била приложена и материалната норма. В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационното оспорване, в писмен отговор по жалбата моли тя да бъде оставена без уважение. Посочва, че дори при съставянето на АУАН да са допуснати пороци, те са преодолені при издаване на НП като се позовава на нормата на чл.53, ал.2 ЗАНН. За да не бъде глобен жалбоподателя за движение на тежки и/или извънгабаритни ППС е следвало за подаде заявление по образец в администрацията, управляваща пътя – АПИ, за да му бъде издадено разрешение за превоз на извънгабаритен товар след заплащане на дължимата такса. При извършената проверка касаторът не представил такова, поради което правилно била ангажирана административнонаказателната му отговорност. Излага подробни съображения по всяко едно от възраженията в касационната жалба. В съдебно заседание поддържа така изразеното становище чрез юрк.Н., който претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В условията на евентуалност заявява възражение срещу прекомерността на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

Въз основа събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, от решаващия съд е установена следната фактическа обстановка:

Свидетелят А. заемал длъжност „главен инспектор“ АРОК в АПИ, като на 28.11.2024г. заедно със своя колега Е. С., извършвали в изпълнение на служебните си задължения проверка на път II-18, км 29 на отбивна площадка в посока [населено място] - [населено място].

На 28.11.2024 г. в 14:44 часа на път II-18, км 29 на отбивна площадка в посока [населено място] - [населено място], касаторът Е. Д. Р. управлявал и извършвал превоз на товари с МПС, което било четири оси с две управляеми оси, марка Форд, модел К. с рег. [рег.номер на МПС] . Същият бил спрял за проверка. Било установено, че Р. извършва превоз на бетонна смес, видно и от експедиционна бележка № [ЕГН]/28.11.2024 г. При направеното измерване с техническо средство електронна мобилна везна за измерване на маса и поосово натоварване на ППС, модел DFW-KR № 118844 и ролетка № 1302/18/5 м било констатирано следното:

При измерено разстояние между осите 1.42 м, сумата от натоварването на ос на двойната задвижваща ос на МПС била 24.105 т, при максимално допустимо натоварване на оста 19 т, съгласно чл. 7. ал. 1, т. 5, буква „в“ от Наредбата, като превишаването било с 5.105 т, видно и от кантарна бележка № 2338/28.11.2024 г.

Видно от представената от АПИ документация във връзка с уредите за измерване везната била преминала необходимите първоначални и последващи проверки, а рулетката притежавала сертификат и декларация за съответствие.

Контролните органи приели, че измерените параметри на превозното средство показват, че същото е тежко по смисъла на чл. 3, т. 2 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

Свидетелят А., заемащ длъжността главен инспектор в отдел "Контрол по републиканската пътна мрежа" към дирекция "Анализ на риска и оперативен контрол" при Агенция "Пътна

инфраструктура", съставил и връчил надлежно на жалбоподателя АУАН № 10457 от 28.11.2024г. При съставяне на АУАН били иззети като доказателства: кантарна бележка от измерване № 2338/28.11.2024 г., разписка за връчен АУАН, копия на свидетелство за регистрация на МПС - Част II, експедиционна бележка № [ЕГН]/28.11.2024 г., пътен лист № 334319/28.11.2024 г.

В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН жалбоподателят не депозирал писмени възражения. Въз основа на съставения АУАН, наказващият орган издал атакуваното наказателно постановление.

Същото решаващият съд приел за издадено от компетентен орган тъй като в разпоредбата на чл. 36 от Наредба № 11/03.07.2001 г. е предвидено, че контролът на извънгабаритните ППС по пътищата се осъществява от Агенция "Пътна инфраструктура" със съдействието на съответната служба за контрол при МВР, а разпоредбата на чл. 37 от Наредбата предвижда, че във вътрешността на страната съответните служби за контрол при МВР и Агенция "Пътна инфраструктура" спират и проверяват спрелите и навлезли в обхвата на пътя и ограничителната линия извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства и съставят акт за установяване на административно нарушение, когато се установи, че движението се извършва без разрешително. Контролът по движението на тежки и извънгабаритни ППС по републиканската пътна мрежа се осъществява от органите на Агенция "Пътна инфраструктура", а участието на органите на МВР е единствено с цел съдействие.

Посоченото се споделя изцяло от настоящата инстанция /чл.221, ал.2, изр.2-ро АПК/, което от своя страна обуславя неоснователност на направените в тази посока възражения от касатора. Споделят се изцяло и изводите на решаващия съд по приложението на материалния закон в т.ч. за размера на наложената глоба.

Неоснователно намира съдът възражението за непълна фактическа обстановка в АУАН и НП, както и за несъответствие на фактическата обстановка, описана в АУАН и в НП. Съгласно разпоредбата на чл.53, ал.2 ЗАНН наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Конкретните обстоятелства по нарушението, датата и мястото на извършването му в процесния случай са безспорно установени от разпитания свидетел и приложенияте по преписката доказателства. Дори да са налице несъответствия те не променят факта на извършване на нарушението, самоличността на нарушителя и не влияят върху преценката за формата на вината, т.е. не са съществени и не влияят върху законосъобразността на НП.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото на ответника са дължими разноски за юрисконсултско възнаграждение, което следва да бъде определено на 100 лева, на основание чл.27е НЗПП с оглед фактическата и правна сложност на делото.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 857/06.03.2025г., постановено по НАХД № 949/2025г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение

ОСЪЖДА Е. Д. Р., ЕГН [ЕГН], да заплати на Агенция „Пътна инфраструктура“ сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.